

Vestkapp, 2008 tredje gången gillt...

På den här turen är vi tre som kör till Norge och ännu en gång är det via Vulcans Riksträff i Vårgårda som resan startar. Lika vanligt som det är till Norge sommarturen går, så är det "Frövi" och "Gnesta" som kör med.

Har precis hunnit mekat på en ny sadel på hojen, en singelsadel i gel, så nu ska jag förhoppningsvis sitta skönt på långturen.

LÖRDAG:

Kör till Örebro där Janne, som kör på en 900, väntar. Växlar några ord över en balja lut typ, *tror du att du hinner med*, å sånt som är kul nu när man kör med drygt 2000 cc.

Första stoppet blir vid kanalen i Borensberg där vi tar en påtår som serveras av en ung madam som trots att hon nyss stigit ur sängen även gräddar ett par smaskiga våfflor åt oss..

Nöjda med kaffestoppet fortsätter vi på kanonfina vägar, å som för det mesta i fint väder, via nyupptäckta platser som Snavlunda, Fornåsa, Götevi och Vallerstad.

Här är det lämpligt att lägga till: jag har investerat i en GPS.

E4:an vid Mjölby kör vi rätt över. Vi följer GPS:n så vi får skylla oss själva, för efter att vi passerat Boxholm så är det slut på de fina vägarna och en ganska tråkig väg ner till Aneby. Stannar i Aneby för att äta en bit, men det mörka på himmelen som kan innehålla regn, gör det. Molnen korsar vår väg, så vi drar iväg fort som f.. utan att kaka, och efter en kort tur i regnet är vi på torr asfalt igen. Vägen mot Jönköping förbi Åsa-Nisses Knohult och Sundsholm, där jag varit på fornminnesutbildning tillsammans med en medlem i Hallsta Touring, numera HD-åkare, bjuder lite bättre natur och det blir ett matstopp i Huskvarna istället.

GPS:n lotsar oss tryggt ut genom Huskvarna och hittar stora vägen igen, sen får den vila tills vi är i Borås. Vi ska till Alingsås i dag, så det blir att slå av stora vägen och följa 180:an, GPS:n hittar lätt till målet, ett läckert gult vandrarhem i en park mitt i stan. Checkar in och sedan bär det av upp till Tånga Hed i Vårgårda, där VRS har sin träff. Kommer precis till middagsbjudningen och eftersom vi inte har bokat middag så går vi och slickar en glass under tiden som sällskapet inmundigar läckerheterna i gymnastiksalen. Morsar och språkar lite med märkeskamraterna, tipsar om fina vägar till en norrlänning som ska hem via Norge. Klockan går fort och det är dags att tänka på hemfärd till bingen.

SÖNDAG:

Regn. Det regnar i Alingsås denna morgon. Vi packar och tar oss en rejäl "Frövifrukost" (kaffe o kaviarmacka). Till slut så lättar det och vi kommer iväg. GPS:n jobbar hårt men nånstans efter vägen har den lurat oss, för istället som det först va tänkt, via Lilla Edet och ut till Ljungskile, kom vi till Kungälv. Den kanske hade hört att vi resonerat om Tjörn – Orust. Å så blev det så, i alla fall. Körde över Tjörn -83 på min Honda CB 750c, den jag hade när jag gick med i Hallsta MC. Då körde jag själv här och va på väg upp till Norge. Träffa en jänta på campen under Tjörnbron, å hon.....

De e fina vägar på öarna, så snart är vi ute på E6 vid Munkedal.

Strömstad får ett besök och vi tar oss ett lass reker på en av fiskekrogarna i hamnen.

Nya vägen från gränsen in mot Oslo är väldigt upptagen av arbetare så det blir långa köer och stundtals får även vi som kör mc stanna. Tröttnar och viker av vid Skjeberg och kör Oldtidsveien mot Sarpsborg. Här skulle jag ha knäppt igång GPS:n för rätt som det är missar jag och drar rätt fram i en korsning, jag låtsas som att jag har kört här förr så "Frövi" följer snällt med. Vägen, eller rättare sagt den asfalterade slalombanan som går på både vänster o höger sida om motorvägen, letar sig till slut fram till Sarpsborg och jag svänger som inget hänt till vänster, för nu känner jag igen mig, och fortsätter ut mot Fredrikstad. Här har jag kört många gånger, så lätt som en plätt lotsar jag min följeslagare till Gamlebyn för ett kulturellt besök innanför stadsmurarna.

Vi kör under Oslofjorden den här turen åå och nu är det dags för GPS:n igen. Knappar in Kongsberg och det bär iväg dit jag aldrig satt mina hjul förr. Njuter nya vyer i sommarvärmen på de finfina vägarna över Hurum-landet. Färjar över Drammensfjorden till Svelvik och vidare med teknikens hjälp till Sande. Här kör vi, som vi vore Sandebor, i nåt som liknar en krokig kringla över-under E18 och när det bär upp en smal fjällväg börjar jag tvivla på GPS:n. För att inte "Frövi" som säger: att sånt där skit kan man va utan, ska få rätt, kör jag vidare. Vägen heter Hanekleiva, har jag tagit reda på, och det är den vi ska köra för att komma ner till Eidsfoss. Att vi sen kör på fel sida om Eikern, säger jag aldrig åt Frövi.

Vid Bergmannen, vandrarhemmet i Kongsberg som numera räknas som vårt andra hem när vi kör till Norge, står "Gnesta" och ler mot oss när vi kommer nerför backen. Hojarna parkeras och efter att vi smuttat på nåt gott från bagaget så tar vi en tur ner till Gundersen.

MÅNDAG:

- Vi vill köra över Rjukan, säger deltagarna på **PållePe:s MC Äventyr**.
Va fan nurå, skarom ta över, som Timpa gjorde 2003.
- Blir inget av med det, vi har kört där förut, svarar jag. Det är ju jag som bestämmer.

Nu ska jag visa grabbarna tänker jag, och kör förbi både kaffestoppet i Notodden och Heddal Stavkire. Vi har vi alltid stannat här men nu ska dom få fundera ett tag på om dom gjort färdledaren sint, med sina ruttmodifieringar.

Statoil Service Heddal får bli stoppet för tankning och gratiskaffe. Inte ett knyst från deltagarna om Rjukan vid stoppet, så jag sitter upp och kör vidare mot "Vidda"

Jag kör förbi Rjukanvägen, vid Örvella, för att riktig framhäva färdledarens styrka i val av väg.

Jag är ju egentligen rätt så formbar, så när "grabbarna" sa att dom ville köra Rjukan, tänkte jag att det får bli ett litet practical jokes, så vid Sauland svänger jag av och kör mot Rjukan över Tuddal och Gaustatoppen, den väg som jag tänkt kört så många gånger.

När jag gör halt vid Tuddal, för en bensträckare, drillar de förut så modstulna deltagarna som skolpojkar på sin första skolresa.

Det är en fantastiskt fin väg över fjället, märkligt att jag aldrig kört här tidigare. Vid nedfarten till Rjukan är det trångt och bökiigt, ett ras har passerat genom flera av slyngen, men med lite tur och våghalsiga manövrar tar vi oss ner på fast mark. Stryker med tungan över en glass i Rjukan och skojar friskt om stordåden en medresenär vid ett tidigare besök i byn åstadkom.

Någon km västerut ligger Vemork.

En av det stortyska rikets krossade drömmar. Långe en utbombad ruin i många etager. Högt ovan avgrunden, bortom hängbron som leder till det f d kraftverket och bakom detsamma syns de väldiga rörledningarna uppför bergväggen - som senorna på en åldersspänd hals.

Den kalkslagna byggnaden blickar ut och tillbaka i tiden med sitt myller av nedsläckta fasettögon. I 75 år har kraftverket stått där som kraftkälla för delar av Telemarken och dess sega inbyggare. Nu stängt för att 1987 öppnas som Rjukans "Industriarbeidermuseum".

Vi har vart här, så vi kör bara förbi och klättrar mödosamt upp mot "Vidda"

Vid Fröystaul Bru, efter ca 2 mil, stormar "Frövi" om och flaxar med armen som om han hade blivit skadeskjuten av en ripjägare.

Helve.....

...

Här blev det tomt för jag kan inte förmå mig att skriva såna ord i min berättelse.

- PLÅNBOKEN, jäv... jag la den på sidväskan i Rjukan medan jag väntade på er, å nu ligger den nånstans på vägen.

Den annars så försynte "husdjursteknikern", som lagt saker på väskan förr visar nu, en för oss, ny sida.

- Jag kör tillbaks och kollar, säger Janne när han stillat sig, och försvinner i ett moln av sot från avgasröret. Där va nog spjället öppet för fullt.

Gnesta och jag kör efter i ett betydligt lugnare tempo och när vi åter är vid Vemork möter vi en mc. Det syns bara ett stort hål i hjälmen, jo det är Janne som ler med hela fejsset så vi förstår att han hitta sin penningpung.

- Låg mitt på vägen, som en överkörd råtta, jublar skinnknutten.

Stannar i Rauland, som bara på några år från att varit ren fjällbygd numera liknar en förort till Oslo. Kaffe kaka och en liten souvenir på den nybyggda fjällrestaurangen sitter fint efter de huppiga milen på fjället.

Åter igen kommer en idé från de två. Nu vill dom att vi kör norra sidan om Totak, som sjön heter. Från Rauland, runt sjön, till Haukeligrend är det fyra mil. Jag säger som jag sagt en gång tidigare: "Vi har bättre klass på motocrossbanor i Sverige" och lägger till nåt om att inte lyssna på dom mer den här turen.

Hardangervidda är lika fantastisk som i våras när vi körde här, mycket snö kvar men betydligt bättre temperatur.

Vid Røldal stannar vi den här dagen, får en fin hytte till bra pris, frukost inhandlas i den närbelägna butikken vi duschar och snofsar upp oss till en trevlig kväll på Kroa, där vi spisar en delikat middag till ackompanjemang av tre fnittriga piker. Efter vår måltid tar vi en lov ner till stugan där vi bott vid ett tidigare besök. Vid hemkomsten hittar Frövi en hink i stugan och i vanlig ordning blir det tvätt av 900:an.

TISDAG:

Vaknar av hidösa kraftuttryck från samma yngling som igår sumpat pluskan. Han va nog lite trött av promenaden och vaskningen av bågen i går kväll för han hade han lagt sin beklädnad i en snygg hög på en taburett där det, när vi kom, stod en hink under vattendunken vars plastkran inte va riktigt tät. När att solen gjort sitt jobb, på de plagg som hängde på stolar och hojar denna morgon, drar vi vidare.

Efter bara en mil är vi uppe vid skylten "Gamla vägen". Lika bra att stanna och spörre guttarna, jorå dom tar gammeln ner. Jag färdledaren, kör vidare ensam genom tunnlar och ödsliga fjäll ner de fyra långa milen till Odda, där jag på torget inväntar mina kamrater.

Hinner bara tanka och ta en koll på kommersen på torget, när jag hör den bekanta klangen av en 900, grabbarna har nog friskat på lite, för att ställa tillrätta att dom rotat om i organisationen.

Lofthus-stoppet är ett måste. Här kör vi alltid upp den smala byvägen genom de knakande fina fruktodlingarna på bergssidan, när vi körde här i maj va det full blomstring. Nu är det lite för tidigt för att bären ska va mogna, fast i försäljningsstånden ligger det mörkröda nästan kolsvarta moreller, mycket märkligt.

Vi har ett stycke att köra i dag så det blir inte så många och långa stopp.

Kort stopp på våran camp i Kinsarvik (toabesök). Vilar torson en kvart på färjan, Brimnes – Buravik. Vänster i Voss, som vi sett förr, och nu är vi på nya sträckningar, som vi aldrig tidigare vart på.

Vi tar av höger vid Bjørgåsvegen och kör den sagolika Teigdal upp till Brekkhus. Härifrån stiger det sen rätt upp mot nästan 1000m till Nesheim där det vänder neråt igen genom Eksingedalen HELT LÄCKER skön väg ner till Romarheim där vi halkar, efter sju sköna mil, in på E39:an som för oss upp mot Sognefjorden. Gatukjökken 1km, står det på en skylt och det brölar till i tarmen som inte fått nåt rejält sen i morse. Vi kör av och hittar skjulet som kallas Gatukjökken. För att inte det som hände när jag åt vad jag tror fullavbakteriergammal glas i våras, ska hända igen, väljer jag att bara köra ut på Europavägen igen. Två mil kvar till Ytre Oppedal. Kör ombord på färjan som tar oss på "*Sognefjorden som är Norges längsta fjord, 20,4 mil lång. Detta gör fjorden till världens näst längsta fjord, endast överträffad av Scoresby Sund på Grönland. Den ligger i fylket Sogn og Fjordane och sträcker sig från Jotunheimen i öst till kusten vid Vestlandet. Vid fjordens inlopp ligger Solund, längst in ligger industristaden Årdal. Fjorden är djup, på sitt djupaste 1308 meter, medan den vid inloppet endast är ca 100 meter djup. Klipporna på sidorna av fjorden kan bli ca 1000 meter över vattenytan. Bergstopparna runt fjorden når ofta över 1500 m höjd. Vid Årdal kan man se ett berg som är 2403 m högt. Den västligaste delen av fjorden ut mot Nordsjön kallas Sognesjøen*". OJ...

På det enda matstället i Lavik får tips på e hytte strax bortom byn. Det visar sig var krogägarens anläggning, å när vi vart o kollat, kör vi tillbaks och gottar oss på samma ägares FjordHotell. Vita lilleservetter igen, men va fan, man lever bara en gång.

ONSDAG:

Enkel frulle på altanen innan avfärd.

I dag kör vi en stund till på E39:an för att, via Förde och längs Fjäll o Fjordar och några färjor, på eftermiddagen komma till ett av målen för årets tur, Vestkapp. Vi har varit här förr, då va inte vädret bra, men nu är det kanon, hyr en hytte alldeles vid vägen upp till Kärringa (Kärringa är toppen på Vestkappsplatån). Vilket läge, jättealtan med utsikt mot toppen och butikken bara 100m bort. Janne och jag tar en tur bort till Honningsvåg där vägen slutar i havet, å på vägen tillbaka kan vi inte bärga oss. Vi har bestämt att vi ska köra upp vid solnedgången, men frestelsen blir för stor, Janne o jag kör upp utan Gnesta, han får ju inte reda på det, tror vi.

- Vare fint däruppe, säger Gnesta.
- Var däruppe?
- Jag hörde Pålles maskin, när ni for upp och jag såg er när ni körde ner.

Gnesta som setat och slappat på altanen, har både kikare och bra optik på kameran.

Kvällen närmar sig och solen, som redan försvunnit på den här sidan toppen, börjar färga himmelen i rött. Det är hög tid att vi drar upp för att se skådespelet när den stora solskivan fräser ner i havet.

Sist vi va häruppe syntes inte havet, men det vill jag lova att det gör i kväll. Nu skriver jag inget mer om den här platsen, utan åk dit och upplev det med egna ögon.

Från busskuren i Sörsta till Vestkapp, är det enl. Google Maps 916km.

Att jämföra med Nordkapp, 1726km.

TORSDAG:

I dag ska vi testa ett nytt värdsrekord. Eiksundtunnelen, Världens djupaste vägtunnel, går under fjorden, 287 muh.

Efter en rejäl Frövi-frulle kör vi ner till Åheim och tar samma väg som vid en tidigare resa. Färjar från Kopparnes till Arvik, å det är nu, på färjan, "dilettanterna" ånyo hittar en landyta att ta sig fram på, ett smalt krokigt streck på kartan utmed havet.

- OK, säger jag, men jag kör 61:an upp till 654:an.
- Den som kommer först till krysset väntar där.

I Gurskebotn viker orienterarna av och kör den lilla omvägen på 3,5 mil.

Jag har drygt en mil upp till krysset så jag far tillbaks till macken vi just passerat och klämmer en fika + lite annat bestyr som är så jobbigt i full mc-dress. När jag kommer upp till krysset hittar jag ett bra ställe att parka hojen på, god utsikt åt det håll dom ska komma ifrån.

Inga innovatörer så långt ögat når och tiden går. Ringer men får inget svar. Efter en stund kommer det en signal på mobilen.

- Hej, de e ja.
- Va ä du?
- Jag står vid bron, säger Frövi. Gnesta har farit iväg för att uträtta... så jag stannade här. Å du vet sen förr, att det kan ta tid.
- Ni skulle ju stanna vid krysset, jag kommer, säger jag len i truten som en dagisfröken.

Kör ner till bron som bara ligger nån km vidare mot krysset där vi ska svänga av mot Eiksund. Inte en käft. Fortsätter vidare, men av förvirrade knuttar syns inget. Ringer Frövi igen och frågar va i hel... dom befinner sig.

- Står kvar vid bron, säger han som inget hänt, Gnesta har inte kommit tillbaks än, du vet ju.
- OK, VILKEN BRO !!!

Nu kommer det som är följderna av att släppa upptäckare lösa, det visar sig att när grabbarna kom fram till 654:an som skulle leda dom tillbaka till chefen, kör dom åt fel håll och vidare ut mot Fosnavåg, långt ut i Norskehavet, de ni.

Jag har nu fördrivet tiden en del tid vid vägknuten där vi ska gira HÖGER mot Eiksundtunnelen, och vad händer när de äntligen kommer?

JO, DOM BLINKAR VÄNSTER.

Med ett bestämt tecken med högerarmen, som många snutar skulle vilja kunna få till, får jag aktörerna att snabbt blinka åt andra hållet.

Att "Frövi" som kör med, av sin pappa ärvd karta, kom åt helv... det kan jag gå med på, men Gnesta, som har GPS?

Härliga förklaringar som att, det är felritat i kartan, vägen gick inte där den skulle m.m.

OkiDoki, vi kör nu ner i det som är världens djupaste vägtunnel å oj va det går utför. Rätt läckert att utan att märka hur brant det är så ökar farten utav bara fan. Kommer upp vid Berkneset och snart är vi tillbaka på E39 igen som vi lämnade i onsdags förmiddag. Stannar i Sæbø för tankning lite gott till magen och en gratiskopp på Statoil. Färja igen över till Lekneset och vi är snart vid Hotel Union Øye, ett läckert hotell som, när jag har råd, blir ett stopp på någon resa. Kikar in lite på det gamla hotellet, där det är ok att bara kolla runt fast man inte är gäst.

Norangdalen upp är åxå en läckerbit och vi stannar i Tryggestad för att bestämma vägval, efter ett snabbt beslut blir det till att börja med en tur till glassbaren vid färjkön i Hellesylt.

Vi har kört in en dag på den veckotur som vi räknat med ska sluta i Dombås på lördag, ska ev. träffa folk från Vulcan Norway där, så vi har en dag över. Det är två dagar kvar att ta sig dit på, så nu funderar vi på var vi ska bo i natt, tanken va att köra Trollstigen och sedan den läckra Romsdalen upp till Dombås. Men va nu? Medan vi slickar våra glassar, tar sig pionjärerna en funderare på ett annat vägval.

Lom suger och eftersom jag ska vidare från Dombås till Rendalen, där blomman väntar, så försöker vi hitta nåt bra boende innan våra vägar skiljs.

Vi åker den läckra Strandadalen väster om Geirangerfjorden till Stranda, hittar en camp i byn, som bara har en hytte "loppåda" kvar att hyra, det börjar bli sent.

Jag har intryck av att lådan verkar i simplaste laget, dessutom är den dyr (nuärviiturstyråket), så jag tycker att vi ska köra en bit till.

Gossarna ser oaccentuerade ut. Vet inte riktigt hur de ska ställa sig till den, sedan starten för årets tur vid flera tillfällen, smått överkörda ledsagaren.

- Vi stannar säger de i samklang, med lite darr på underläpparna.
- Va inte bedrövade grabbar, ni klarar er nog, "Frövi" har ju karta.

Färjan över fjorden är på väg in till hamn, så blir det ett snabbt å ömt farväl.

Jag ska till Drykkjedalen som ligger 50 mil österut, i närheten av Drevsjö, så jag kör så långt jag känner att det går bra.

Från Åkrestrømmen är det tre mil grusväg upp genom ett nästan midnattsolsljus Norge och jag är framme vid till Flenabu, som Norskens hytte heter, strax efter midnatt. Ingen hör när jag kommer. Kryper ner i en redan, av Babs, bäddad säng, för att vakna till en riktig Norskfrukost.

Den här kvällen och natten är nog en av de bättre körningar jag varit med om.

Att köra mc ensam en ljum sommarnatt i Norge med djupa dalar, höga berg, vattenfall och milsvida skogar. Det är Kando.

"The sensation of profound excitement and gratification derived from experiencing supreme quality and performance".

PållePe